

Dato:

Kontor: Familiesammenføringskontoret

Sagsnr.: 11/110074

Sagsbeh.: Rikke Nørregaard

Talepapir

Til ministerens brug for samråd W, X og Y i Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik den 19. januar 2012, kl. 8:00-9:00

Talepunkter:

Jeg tillader mig at besvare alle tre spørgsmål samlet.

[Samrådsspørgsmål W]

Det fremgår af regeringsgrundlaget ”Et Danmark, der står sammen”, at ”Reglerne for familiesammenføring af børn skal revideres, da der er mange og forskelligartede eksempler på, at børn kommer i klemme pga. disse regler”.

Det fremgår herudover af min besvarelse af udvalgets spørgsmål nr. 30, at jeg ikke har fundet grundlag for af egen drift at genoptage de 75 sager, som var omtalt i den daværende integrationsministers besvarelse af udvalgets spørgsmål nr. 438 (alm.del 2010/11, 1. samling).

Min besvarelse af udvalgets spørgsmål nr. 30 indeholder en forvaltningsretlig vurdering af, om der skal ske genoptagelse på udlændingemyndighedernes foranledning – altså ex officio.

Der er således ingen tvivl om, at en borger, der har fået sin sag afgjort efter en underkendt praksis, som udgangspunkt kan forlange sin sag genoptaget, hvis det må antages, at sagens udfald nu vil blive et andet.

Hvorvidt myndighederne – på eget initiativ – har pligt til at genoptage tidligere afgjorte sager beror derimod på, om der er tale om væsentlige ændringer til gunst for den pågældende, om myndighedernes nu underkendte praksis var udtryk for en klart lovstridig praksis, og om der er væsentlige praktiske problemer med at identificere de relevante sager.

I sager, hvor det er vanskeligt eller overordentligt ressourcekrævende at finde de relevante sager, kan der i stedet ske underretning af eventuelt berørte borgere enten direkte eller via dagspressen mv., så de får mulighed for selv at henvende sig.

I besvarelsen af udvalgets spørgsmål nr. 30 påpeges det, at de 75 sager ikke nødvendigvis har konkrete genopdragelsesaspekter. Der er således ingen garanti for, at alle eller nogle af de 75 sager vil skulle genoptages.

En nærmere afklaring vil kræve en gennemgang af hver enkelt af de 75 sagers samlede oplysninger, før det kan vurderes, om de indeholder elementer, der kan begrunde en eventuel genoptagelse, hvorefter der eventuelt også vil skulle indhentes nye aktuelle oplysninger i de enkelte sager, da der kan være indtrådt nye væsentlige faktiske forhold efter sagens afgørelse, som er af betydning for en eventuel genoptagelse.

[Samrådspørgsmål Y] Jeg er således ikke enig i, at logikken bag afvisningen af at genoptage de 75 sager på eget initiativ skulle være en lighedsgrundsætning, hvorefter alle stilles lige ringe.

Det skal her fremhæves, at afgrænsningen af de 75 sager ikke nødvendigvis omfatter alle de sager, hvor dommen kan have relevans, bl.a. fordi opgørelsen kun opfatter afgørelser fra juli 2004 og frem, og nogle afgørelser kan være registreret således, at de ikke er talt med i besvarelsen af spørgsmål nr. 438 (alm.del 2010/11, 1. samling). Det vil derfor være uforholdsmæssigt ressourcekrævende – hvis ikke reelt umuligt – at finde frem til samtlige potentielt relevante sager.

Da jeg ikke fandt grundlag for at pålægge udlændingemyndighederne at genoptage eventuelle relevante sager af egen drift, bad jeg i stedet Udlændingestyrelsen om at styrke den hidtidige kommunikation om dommen, dens fortolkning og om muligheden for at søge sager genoptaget, så det i videst muligt omfang sikres, at børn, der måtte være kommet i klemme, og deres familier bliver opmærksom på, at man kan rette henvendelse herom til Udlændingestyrelsen eller ministeriet.

Jeg har også bedt udlændingemyndighederne om nu at skrive til kommunerne, så kommunerne også i relevante sager kan vejlede deres borgere om Udlændingestyrelsens initiativer, og til Udenrigsministeriet, så de danske repræsentationer i udlandet på tilsvarende måde er orienteret og kan vejlede om Udlændingestyrelsens initiativer.

Herudover har jeg bedt om, at det nu bliver undersøgt, om det er muligt at skrive direkte til de familier, der er berørt i de 75 sager.

Jeg må derfor understrege, at der ikke er tale om en afvisning af at genoptage sagerne, men blot en afvisning af at bruge betydelige ressourcer på at gennemgå et stort antal sager.

Der spørges endvidere til en detaljeret redegørelse for, hvad regeringens holdning er. Det fremgår imidlertid ikke, på hvilket område regeringens holdning udbedes.

Jeg antager, at der ønskes en redegørelse for regeringens holdning til reglerne om familiesammenføring af børn.

Det fremgår af regeringens aftale med Enhedslisten og Liberal Alliance af 15. november 2011 om bedre balance i rets- og udlændingepolitikken, at "Aftaleparterne drøfter en revision af reglerne om familiesammenføring af børn, når den igangværende gennemgang af Danmarks internationale forpligtelser på udlændingområdet er tilendebragt, med henblik på at fremsætte lovforslag i marts 2012".

Som det er fremgået af pressen, blev disse drøftelser indledt i sidste uge.

Når drøftelserne er afsluttet, vil resultaterne heraf blive offentliggjort.

[Samrådsspørgsmål X]

Idet jeg henviser til formuleringen af samrådsspørgsmålet, kan jeg oplyse, at jeg ikke er den rette til at redegøre for, hvorfor konkrete folketingsmedlemmer fandt det henholdsvis "forkasteligt" og "fuldstændig vildt", at den tidligere integrationsminister afviste at genoptage de 75 sager af egen drift, men i stedet henviste de eventuelt berørte til selv at rette henvendelse til udlændingemyndighederne.

Som justitsminister kan jeg sige, at beslutningen er baseret på en forvaltningsretlig vurdering, og at regeringen opfylder sine forpligtelser.